

раздъриватъ (нашето иманѣ) въ себеси.

11 Предаль си ны както овцы за гаденѣ, и въ изыццѣте распръсналъ си ны.

12 Предаль си людѣте Твси възъ цѣнж, и не си умножилъ (богатството Твсе) изъ преданѣта имъ.

13 Поставилъ си ны пенешеніе въ сесѣдѣките наши, въ приемѣхъ и поруганіе въ оныя които сж около насъ.

14 Поставилъ си ны прикаска между народыте, главоскаатенѣ между людѣте.

15 Единѣи день срамо ми (е) предъ мене, и стыдо личенѣ шклива ме.

16 За гласѣтъ на-оногова който ми се поругава и шкезчестѣва ме: за неприятели ѣ и отмѣстителатъ.

17 Единѣи тѣа пристигнаха на насъ, (ниѣ) о-каче не Те заковарихме, и не отфърихме завѣтатъ Твоей:

18 Нито се върна назадъ сърдцето наше, нито се откласниха стѣпките наши ѣ пжтъатъ Твоей:

19 П ако да си ны сокршилъ въ мѣстото звѣрско, и покрылъ си ны се сѣнката смъртна.

20 Ако да заковарзвахме името на-Бога нашего, и вдигиввахме рѣцете наши камъ Бога чужда,

21 Богъ не щеше ли да изслѣдѣва това? Зацето Той знае тайныте сърдечны.

22 Че заради тебе уквивамесе секии день: кро-нимесе както овцы за кланѣ.

23 Востани, зацо ли спавашь, Господи? востани, и не дѣй ны отфърла завсегда.

24 Зацо ли скривашъ лицето Твсе? завева-рашь ли бѣдствіето наше, и притѣсненіята наши?